

ԱՍՏԱՏ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՕՐ ՕՐԸ

Հայոց աշխարհի ամուրմանի գարունն է. Ազատ
և անկախ Հայրենիքի գարունն՝ ճշմարտեմ Հայու
հոգիք՝ կրծայ ազատ շնչով մը երգել՝

Ո՛վ դու իմ սրտիս ամոհնաց տեղիք՝
Գարունը կ'ողջունենմ Ազատ հայրենիք՝
Ծուխը ծխանիդ և առաւօտն Նաւասարդի՝

Դո՛ւրս, զոմէմ դո՛ւրս արծակեցէք եզմերն, ու
լծկամն, Հայ մշակներ, Մի՛տ դրէք Նահապետի
ժայթիմ, Այ դուք մանկտիք Հայոց, լորիեցէք
արօրներ, ծայմ տուէք իրարու լծէք եզմեր. հօրիքն
ելաւ՝ զօրանաս հոտաղ, վերուցէք հոռուվելն. գա-
ցէ՛ք դարձէ՛ք, օ՛ր օ՛ր:

ՆԱՀԱՊԵՏԻ ԵՐԻԷ

Օ՛ր օ՛ր, յԱրօ՛ր. օ՛ր օ՛ր, յարօ՛ր,
Ժրացիք, մի՛ լար, գառն իմ Գրիգոր,
Դա՛լ պիմդ ըզմամդ և ե՛րթ. Օ՛ր օ՛ր,
Օ՛ր օ՛ր:

Ձայն քեզ՝ յունկնդ անփորձ՝ մայրդ ամոյշ, -
Խամծարապատ իբրե կոկոմ մի քմոյշ
Միմէ դըմէիր ըմդ մէջ լալեաց և ծաղու,
Միրով յուսով զըզուեալ՝ զիմէ կաթն ըմդ միզու,-
Ձայն քեզ արկեալ ծայմ՝ յեղիեղէր խաղաղէր,
Տայր երմբել, տայր զարթնուլ ըզուի և զիշեր-
Միմէ և ի կուռ հասակդ հասոյց և սըմոյց,
Ու ի սեամս հիւղիմ կացեալ՝ զարտիկ մեր եցոյց,
Փոխամակեալ զհամիկդ այսօր
Ես հայրս ըզքեզ կոչեմ, Գրիգոր,
Երբրամ ի մոր, յԱրօ՛ր. Օ՛ր օ՛ր:

Ժըրիկ ժուծիկ վարեա, մի՛ լար, այ Գրիգորէ-
Ի բուն մաքնեաց է այս աւանդ, յԱդամ հօրէ,
Ժըզամբ քազկաց մըխել ըզխոփ ի հող անխլիրտ,
Ջըրտամբ այտից ոռոգանիլ զակօմ ի խիրտ-
Սփռել ափով մի սերմնիկ մերկ և ամքատակ,
Այլ ի ժամու՛ն՝ բառմայ արդիւնս շալակ շալակ,
Հա՛պ օ՛մ, բուռն հա՛ր ի մամ, յարօ՛ր,
Ժուսեա ժրացիք, գառն իմ Գրիգոր,
Ուղղեա մըղեա, ե՛րթ դա՛րձ. Օ՛ր օ՛ր:

Ընկալարուք, ակօ՛սք զըծեալք, զցորենիկս այս.-
Ո՛վ համդերծեալ եղանակաց օրապահ հայս,-
Մի՛զամզիտեր, Գրիգոր, թէ հատքն այն ոչ ևս եմ,
Թէ ծիւծալադ հետախաղաղ եղև ամեն,
Թող հըմեացէ հիւսիս. հըմէ՛է Տէր և զհարաւ...
Թակամ քըթիթ ըզծիւմ և սառն ելոյձ տարաւ:
Տե՛ս, քամի՛ր գեղ, քամի՛ր հըմունք յարտըս
լգալար:
Ո՛վ, որպիսի՛ր ցօղունք ցըմեցեալք պալար պալար,
Ի հո՛ւնն, ի հո՛ւնն, արդ ո՛չ յարօր,
Թ՛որայ կարդամ ըզքեզ, Գրիգոր,
Գրկալիր բարձ և դա՛րձ. Օ՛ր օ՛ր:

Տե՛ս, ի՛բր եռայ մարգարտայիտ ըշտեմարամ,
Գերդաստամիս տառապելոյ կեմաց դարամ,
Ո՛ր, թէ ամթոյձ այժմիկ առ մամբդ մատմահատ,
Եւ սըրտաթափ՝ ոչ սփոխցես ըզհացիմ հատ,
Ձի՛մէ մօր Նամկամ. զի՛մէ քո մամուդ, քիբց
լամուսակ,
Եայմքամ ծմբամ ափիս երկար՝ մմայդէ յաշակ,

Ճի՛զմ և վաստակ, գառն իմ Գրիգոր,
Մեզ հայթհայթեմ ըզբարիօր.
Դարօտ է կեանքս յարօր. Օ՛ր օ՛ր,

Կարկա՛ւ իմձ արդ ըզկալիդ ի վեր, պի՛շ ի բար-
լծմուս.-

Տեսամե՛ս արտ իմձ հրաշալի և անդր յամհունս...
Հարկ է աստուտ արօրադընդ և անդր այժմիկ,
Թալտեմնից կեմաց կազմել ամփուտ ոռնիկ,
Վա՛յ որ ամփոթ, կամ ըզբաղեալ յիրս առօրիմ,
Ոչ պիմդ հարցէ ղյիսուսաւանդ բուռն արօրիմ,
Դամ յոր ելիք՝ յունայմութեամ իղծ ամբարժամ՝
Թիկմադարձոյց կայցէ ի մոյմ ակն ամբարժամ,
Ջըհամդուրժեալ կըրից ու աղցից խում կեմաց
լղոյս:
Երթամկութեամ՝ հէ՛զմ այն, աւա՛ղ, մի՛ կայցի
լղոյս:

Այլ դու, ժրացի՛ր, գառն իմ Գրիգոր,
Ի Յիսուսն և հօրդ յարօր,
Քեզ կամ երկիմք ու երկիր. Օ՛ր օ՛ր: